

fra min og mangfoldige andre Sider. Han kunde næsten blive udiat for at blive fortalet deraf. Der er ikke den fjerneste Grund for ham til at klage over noget som helst Angreb, det har slet ikke ligget i min Tante. Naar den ærede Ordfører mente, at jeg ved mine Bemærkninger om den manglende Forbindelse mellem Betænkningen og Forslagene har gjort mig skyldig i ikke at kunne forstaa Betænkningen, tror jeg heller ikke, at den ærede Ordfører har Ret deri. Ja, han søjede endogsaa til, at en Betænkning, som selv alle Landets Fiskere have forstaaet, skulde jeg ikke have kunnet sætte mig ind i. Han søjede endvidere til, at alle Landets Fiskere havde kendt denne Betænkning og vare tilfredse med den hele Rigt over. Jeg vil lykønske den ærede Ordfører til dette sjældne Resultat, at han virkelig har faaet Fiskerne til at være enige om og glade ved denne Betænkning og de dertil knyttede Forslag. Det er da et ligefremt Underværk, der er blevet udført. Vi vide jo nemlig alle, at vore Fiskere staa meget skarpt over for hinanden i to Lejre: paa den ene Side Vaad-fiskerne, paa den anden Side Kusefiskerne. De have til Dato bekæmpet hinanden paa det tapreste, men nu forkynder altsaa den ærede Ordfører, at Freden er opnaaet, at alle ere tilfredse med det foreliggende Resultat, for hvilket den ærede Ordfører naturligvis med Rette maa kunne tilskrive sig en væsentlig Del af Æren. Men skulde ikke dette mærkelige Resultat være opnaaet noget ad den Vej, jeg antydede i Gaar, at den ene Lejr af Fiskerne glæder sig ved Betænkningen, den anden Lejr glæder sig ved Forslagene? Har man virkelig opnaaet Tilfredshed over hele Vinien ad denne Vej, forekommer det mig, at man ikke noksom kan lykønske den ærede Ordfører. Smidlertid, naar han sigter mig for at have misforstaaet Betænkningen, forekommer det mig, at han ikke rigtig har været sig for at gøre noget, som er endnu mere uheldigt, nemlig at misforstaa de Forslag, han har stillet; thi han oplyser nu, og dermed kan jeg være fuldkommen tilfreds at Vædringsforslaget Nr. 53 hidrører fra, at han har misforstaaet Ministerens Udtalelse under Konferencen i Udvalget, idet han nemlig har troet, at et Forslag med Hensyn til de laasede Bandede ikke kunde gennemføres, medmindre Forbudet udstræktes til alt Fiskeri i disse. Derfor blev Vædringsforslaget opstillet, som det lyder under Nr. 53. Det er jo selvfølgelig en Misforstaaelse, thi den paagældende Paragraf i Ministerens Forslag, altsaa i selve Regeringsforslaget, indeholder intet generelt Forbud mod Fiskeri i de laasede Bandede, men indskrænker sig til at for-

byde visse Arter af Fiskeri. Det er altsaa en Misforstaaelse, som har foranlediget Vædringsforslaget, og jeg takker den ærede Ordfører, fordi han har erklæret sig beredt til at faa det ændret til tredje Behandling og at tage Hensyn til den anden Bemærkning, jeg gjorde med Hensyn til Vædringsforslaget til § 14.

Jeg maatte maafte gøre en Bemærkning med Hensyn til § 6, der omhandler Vaalegaardretten. Dertil er der jo stillet to Vædringsforslag af et Flertal og et Mindretal. Det staa for mig saaledes, at Forstellet mellem disse Vædringsforslag ikke er væsentlig. Flertallet og Mindretallet have begge anerkendt Hovedpunktet med Hensyn til Vaalegaardretten, nemlig det at forbeholde Grundejeren, Kystejeren, Ret til Brug af Vaalegaarde ved hans Kyst, og de ere altsaa gaaede et Skridt videre, end jeg egentlig havde tænkt, at man vilde, idet der er noget, der kunde tale for at blive staaende ved den gamle Ret, nemlig Retten til at have Vaalegaarde, hvor de hidtil have været anbragte. Jeg skulde ikke have fundet det urimeligt, om man havde villet slaa ind paa den Vej og altsaa paa denne Maade havde hævdet de bestaaende Rettigheder uden at hjemle Privilegier for Anvendelse af Vaalegaarde i saadanne Tilfælde, hvor man ikke hidtil har haft dem. Smidlertid, begge Parter ere altsaa enige om at anerkende den gamle principielle Ret for Grundejeren til Anvendelse af Vaalegaarde paa Kysten, og det forekommer mig, at naar man i den Grad er principielt enig over for denne Rettighed, bliver Spørgsmaalet om de enkelte Bestemmelser til Regulering af denne Ret af mindre Bøgt. Det maa da ikke være saa vanskeligt at blive enig derom. Jeg vilde gerne understrege den Udtalelse af den ærede Minister i Begyndelsen af Mødet i Dag, at efter den bestaaende Lov saavel som efter Regeringsforslagets § 6 vil der paa de paagældende Kyster ikke kunne hindres Fiskeri fuldt ud, naar der ikke er opført nogen Vaalegaard. Det er jo nemlig en Sag, der har været meget omstridt, hvor vidt Kystejers Privilegium i Virkeligheden rækker. Jeg vil understrege denne Udtalelse af Ministeren som en, der er vel værd at lægge Mærke til, thi jeg antager, at den vil blive en Vejledning for Fortolkningen af vedkommende Paragraf i Fremtiden, baade for den gamle Lovs Vedkommende og for den Lovs Vedkommende, der vil komme. Det kan altsaa naas fast, at hvor der ingen Vaalegaard findes, findes der heller ingen Hindring for Fiskeri ind til Kysten, og endvidere er man fra begge Sider enig om at anerkende Kystejers Ret til Anvendelse af Vaale-